

**Serrat de la Pastereta.
Pacho-Hidalgo (6a+, 95 m)**

Primera ascensió:

D. Hidalgo i P. Sánchez [2000]

Material:

6 cintes exprés, tascons i vagues per merlets

30m

40m

25m

R3
R2
IV

V+

6a+

IV

R1

IV+

Pas clau de la via

Desplom amb bones preses. Xapes juntes

Roca molt bona.
Sobre-equipat

Ràpida i divertida escalada al vessant est del Serrat de la Pastereta que serveix de complement ideal d'un dia d'escalada a la zona o per aquells dies que no tenim gaire temps però les ganes d'escalar ens guanyen.

- Via: Pacho-Hidalgo
- Zona: Montserrat – Clot de la Mònica
- Dificultat: 6a+ (MD)
- Llargària: 95 metres.
- Grau d'exposició: Mitjà/baix menys al darrer llarg que és exposat
- Grau de compromís: Baix
- Equipament: Via equipada
- Material: 6 cintes exprés; tascons i vagues per merlets si fem el darrer llarg
- Valoració:***
- Orientació: Est

Aproximació:

Entrem a Collbató pel Passeig Llonganies i girem a mà dreta pel Passatge Fumada. Seguim fins al carrer de la Muntanya (esquerra), que mena al carrer Pau Bertran. Continuem fins al final, que es converteix en una pista en bon estat. Continuem per la pista uns 900 metres i aparcuem a la banda dreta. Deixem el cotxe al costat de la pista i seguim el camí de marques blaves que al cap d'una estona es converteix en un corriol. Seguim el corriol fins que trobem una desviació a mà dreta que ens porta a la cara oest de La Pastereta. Resseguim el Serrat cap al sud i canviem de vessant. Pugem per una corda fixa i acabem d'arribar al peu de via. Xapes visibles.

L1(IV+)

La primera tirada s'inicia uns metres a l'esquerra de la via Barcelonets. Es tracta d'un bonic mur vertical amb molt bona roca. Al principi les assegurances es troben força aprop (massa). Quan la paret comença a perdre verticalitat anem un xic a la dreta per de seguida tornar a l'esquerra i arribar a la reunió. 25 metres.

L2(6a+)

Sortim de la reunió fent un llarg flanqueig cap a l'esquerra en direcció a una savina, fàcil però una mica exposat. Un cop estiguem a l'alçada de la savina ataquem una panxa amb bona presa. La paret escup bastant però la presa és de primera i les assegurances es troben molt aprop. Un cop superada la panxa quedem sobre una rebava que ens permet reposar. Ara només resta un flanqueig a esquerres per arribar a la reunió (pas clau de la via). La presa és més escadussera, però els cantells que anem trobant són bons. Aquest flanqueig pot resultar exposat per al segon; si volem podem posar un Camalot nº 3 a un bon forat per protegir al segon de corda. 40 metres.

L3(IV)

La darrera tirada l'hem feta al gust. Sortim de la reunió recte amunt i anem navegant en lleugera tendència a la dreta, buscant els millors cantells. Hi ha moltes possibilitats de llaçar merlets i de col·locar friends o tascons. Un cop al fil de l'aresta ja per terreny més ajagut arribem a la reunió compartida amb l'Aresta Est. He llegit algunes ressenyes que indiquen de sortir de la reunió en lleugera tendència a la dreta per anar a trobar un parell d'expansions, però el nostre llarg, tot i que una mica expo és força agradable de fer. 30

metres.

Descens:

Un sol ràpel de 50 metres per la vessant est fins al peu de via.

El que més m'ha agradat:

- Roca de primera al llarg de tota la via.
- Potent segon llarg, amb el desplom i l'entrada a la R.
- Tercera tirada al gust força 'clàssica'

El que no m'ha agradat tant:

- Equipament irregular, amb un primer llarg sobre-equipat i un darrer llarg pràcticament net.